

Ασκητές μέσα στον κόσμο: Κατά την πίστη και τα θαύματα

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 6, 2019

Διηγήθηκε ένας Μικρασιάτης ότι στο χωριό τους, στην Μ. Ασία, είχαν ένα άγιασμα. Κάποτε πού άρρώστησε ένα ζώο τους ο πατέρας έστειλε ένα τουρκάκι πού τό είχε ύπηρέτη, νά φέρη μέ τό «μπακράτσι» (σκεύος, σάν μικρός κουβάς) νερό από τό άγίασμα. Τό τουρκάκι βαρέθηκε νά πάη μέχρι τό άγίασμα καί πήρε νερό από ένα πλησιέστερο ρέμα. Όταν έφερε τό νερό καί ράντισε τό ζώο ο πατέρας, εκείνο άμέσως σηκώθηκε. Τότε τό τουρκάκι συγκλονίσθηκε καί ώμολόγησε: «Αφέντη, ή πίστη έσάς τών χριστιανών είναι μεγάλη. Τό νερό δέν είναι από τό άγίασμα». Άλλά εκείνος τό δέχθηκε ως άγίασμα καί κατά τήν πίστη του έγινε καί ή θεραπεία του ζώου.

*

Κάποιος χριστιανός πήγε νά προσκυνήση στά Ίεροσόλυμα, νά γίνη Χατζής. Μία εύλαβής χριστιανή του παρήγγειλε νά της φέρη ένα μικρό τεμάχιο Τίμιο Ξύλο για φυλαχτό. Εκείνος είτε γιατί ξεχασε είτε διότι δέν μπόρεσε νά οικονομήση, πήρε από τό καράβι ένα κομματάκι ξύλου. Εκείνη τό άσπάσθηκε μέ εύλάβεια, σέ περιπτώσεις δέ άσθενείας σταύρωνε άρρώστους καί γίνονταν καλά. Τελικά αυτός πού της τό έδωσε άπόρησε καί αναγκάστηκε νά ώμολογήση τήν άλήθεια. Εκείνη ή εύλογημένη από τήν μεγάλη της πίστη καί εύλάβεια προς τό Τίμιο Ξύλο, θεράπευε άσθενείς άκόμη καί μέ κεϊνο τό ξύλο του πλοίου.

*

«Μία από τίς πολλές φορές πού πηγαίναμε μέ τόν ιερέα του χωριού μου τόν παπα-Άλέκο νά έξυπηρετήσουμε τόν συνοικισμό της Άμφιπόλεως[1]», διηγήθηκε ο Γέροντας Γρηγόριος της Ί. Μ.Τιμίου Προδρόμου Μεταμορφώσεως, «συναντήσαμε κάποιον ήλικιωμένο πού τότε βοηθοΰσε στην Έκκλησία της Άμφιπόλεως. Συζητώντας μαζί του μάς διηγήθηκε ένα γεγονός πού συνέβη επί τουρκοκρατίας, όταν αυτός ήταν παιδί δώδεκα ετών:

»Είχε άρρωστήσει βαριά ο Αγάς, έτρεχε σέ γιατρούς στα κοντινά μέρη, έφθασε μέχρι τήν Θεσσαλονίκη αλλά δέν μπορούσε νά τόν κάνη κανείς καλά καί ή υγεία του πήγαινε προς τό χειρότερο. Καθελώθηκε στο κρεβάτι. Κάποια μέρα άπελπισμένος θυμήθηκε τήν άγία “Φωτίδα”, τό Έξωκκλήσι της Αγίας πού ήταν κατά σάρκα άδελφή της άγίας Φωτεινής, τό όποιο απέχει περίπου ένα χιλιόμετρο από τόν συνοικισμό καί στο ό-

ποῖο μέχρι σήμερα αναβλύζει αγίασμα, τό “αγίασμα τῆς ἀγίας Φωτίδος”. “Ἡ ἀγία Φωτίδα θά μέ κάνει καλά”, εἶπε ὁ Ἀγᾶς. Διέταξε λοιπόν τόν τότε ἐπίτροπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμφιπόλεως νά πάη νά τοῦ φέρη αγίασμα ἀπό τήν ἀγία Φωτίδα.

»Ὁ ἐπίτροπος δέν μποροῦσε νά κάνη διαφορετικά. Βγαίνοντας ὅμως ἀπό τό σπίτι τοῦ Ἀγᾶ ψιθύρισε: “Γουρούνι, θά σοῦ φέρω, νομίζεις, αγίασμα ἀπό τήν Ἀγία μας νά τό μαγαρίσης;”. Ἔφυγε, ὑπολόγισε τήν ὥρα πού θά ἔκανε νά πάη καί νά ἐπιστρέψη ἀπό τό Ἐξωκκλήσι γιά νά μήν ἀντιληφθῆ τήν ἀπάτη ὁ Ἀγᾶς καί τόν τιμωρήση, πῆρε κοινό νερό καί τό πῆγε ἀντί γιά αγίασμα στόν Ἀγᾶ.

»Ὁ Ἀγᾶς, ὅταν ἔφθασε τό δῆθεν αγίασμα τῆς ἀγίας Φωτίδος, διέταξε τούς παρισταμένους νά τόν ἀνασηκώσουν στό κρεβάτι του, ἔκλαψε καί μέ εὐλάβεια καί μέ δάκρυα στά μάτια εἶπε δύο φορές: “Ἀγία Φωτίδα, βοήθησέ με ἄγία Φωτίδα, βοήθησέ με”. Πῆρε τό “αγίασμα”, ὅπως τό θεωροῦσε, τό ἤπιε καί τήν ἄλλη μέρα ἦταν καλά. Ὅλοι ἔμειναν κατάπληκτοι, εἰδικά ὁ ἐπίτροπος πού ἤξερε τί ἔκανε. Ἡ πίστη, ὁ πόθος καί ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἀγᾶ στήν ἀγία Φωτίδα καθώς καί οἱ πρεσβεῖες τῆς Ἀγίας τόν ἔκαναν καλά».

[1]. Ἡ Ἀμφίπολις εἶναι συνοικισμός λίγων σπιτιῶν χτισμένη στόν τόπο τῆς ἀρχαίας καί περικαλλοῦς Ἀμφιπόλεως, στό δυτικό ἄκρο τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας παρά τόν ποταμό Στρυμόνα. Ὁ π. Γρηγόριος πού ἀφηγήθη τό περιστατικό κατάγεται ἀπό χωριό τῆς περιοχῆς.

(Από το βιβλίο «[Ασκητές μέσα στον κόσμο](#)», Κεντρική διάθεση βιβλίου: *Ιερόν Ησυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος»*, Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς)

(Πηγὴ ἡλ. κειμένου: enromiosini.gr)